

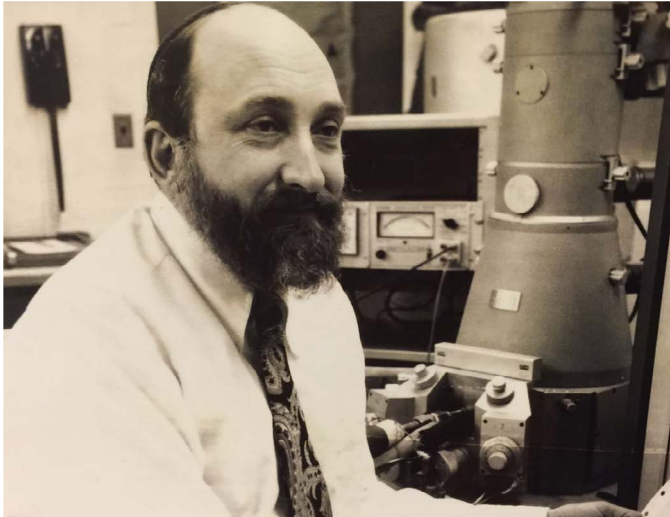
הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

"כל יהודי משמש דוגמה"

ד"ר יעקב חנוכה

אף שאני צאצא למשפחה ספרדית מסורתית ששורשיה בסלוניקי, יוון, לא זכיתי בצעירותי לקבל חינוך יהודי של ממש. רק לאחר שהתחלתי את לימודי במכללה, התחלתי לחשוב על אודות ענייני דת ואמונה, ולשאל שאלות, אף שבתחילה מצאתי מעט מאוד תשובות.

עד שנתקלתי בחב"ד ליובאוויטש. בתחילת שנות תש"כ (1960) למדתי באוניברסיטת פן-סטייט, לקראת תואר שלישי בפיזיקה, והטרידו אותי מאוד כמה מהתפיסות שרווחו באקדמיה בתור עובדות המובנות מאליהן - כמו למשל הרעיון לפיו אנו, בני האדם, איננו אלא גרגיר של חומר בקוסמוס, ושלחינו אין כל משמעות מיוחדת או תכלית. בדיוק באותה תקופה אירח רבו של 'בית הילל' - ארגון הסטודנטים היהודיים בקמפוס - קבוצה של חסידי חב"ד כדי שאלו יתרמו להחייאת אוירת השבת עבור הסטודנטים היהודיים, דבר שהם בהחלט הצליחו לעשות - אני זוכר במיוחד את השירים והניגונים החסידיים השמחים שהם שרו. אולם מה שהרשים אותי במיוחד הייתה העובדה שהחסידיים הללו לא חשו שום צורך להתגונן או להצטדק על היותם יהודים - למעשה, הם היו היהודים הראשונים שפגשתי אי פעם שנראה היה שהם ממש גאים ושמחים ביהדותם.

בשבוע שלאחר מכן היה לי מבחן במתמטיקה מתקדמת, אבל לא הייתי מסוגל להתרכז בלימוד לקראת המבחן, וגם לא הצלחתי להירדם. שיתפתי את הרב של 'הילל' בתחושותיי, והוא זיהה את הכמיהה לרוחניות שבקרבי; הוא אפילו הביע את דעתו שיתכן שיהיה זה רעיון טוב אם אלך ללמוד במשך תקופת מה בישיבה. אולם, הדבר הטוב ביותר שעשה היה לארגן עבורי פגישה עם הרבי מליובאוויטש.

אותה פגישה - יחידות - ראשונה, ארכה למעלה משעה. אני זוכר כיצד הרבי עשה כל מאמץ כדי לגרום לי לחוש בנוח. אני חשתי שמהרגע הראשון הוא הבין את הבעיות שעמן התמודדתי, ואת הסיבה מדוע חשתי כל כך חצוי בנוגע ליהדותי. הוא אמר לי, "יהודי חייב להתאחד עם הקב"ה ועם תורתו ורק אז יוכל לחוש שלימות. כל עוד זה חסר, הוא לא יוכל לחוש את עצמו אדם שלם".

יצאתי מאותה יחידות בידיעה שאיכשהו, מאותו רגע והלאה, חיי השתנו לנצח. ואכן כך היה. ראשית, החלטתי להירשם ללימודים בישיבת חב"ד בניו יורק - צעד שאותו הרבי עודד, אם כי, הוא גם דחק בי לסיים קודם את הסמסטר באוניברסיטת פן-סטייט. הוא גם הזהיר אותי בנוגע לקשיי ההסתגלות הצפויים עם המעבר לחיי ישיבה. הוא אמר לי, "במשך ששת החודשים הראשונים אסור שתשאל את עצמך מה אתה עושה בכלל בישיבה, משום שלא תהיה מסוגל לענות על השאלה הזו". והתברר שהוא צדק לגמרי.

משפחתי לא שמחו מכך שאני קוטע באמצע את לימודי הדוקטורט לצורך לימודים בישיבה, והם חששו שמא קפצתי מהר מדי למים העמוקים, אולם הם ראו שאני נחוש בדעתי ולא עמדו בדרכי.

אחרי כמה שבועות בישיבה, פנה אלי הרב חודקוב, מזכירו של הרבי, ושאל אם אוכל לבנות תכנית לימודים עבור סטודנטים במהלך חופשת החורף. אמרתי לו שלדעתי אין הרבה סטודנטים שיסכימו לוותר על כל חופשת החורף שלהם בכדי לשבת וללמוד, אך ייתכן שלתכנית של סוף שבוע כן יסכימו לבוא. הוא אישר לי לפעול על פי שיקול

«

דעתי. עירבתי עוד כמה אנשים במיזם, ביניהם את הרב שמואל לו. קראנו לזה, "פגישה עם חב"ד".

אף שלא היה לנו שום ניסיון קודם בארגון דברים מהסוג הזה, השגנו רשימה של בתי הלל בקמפוסים של מכללות ואוניברסיטאות, ושלחנו עלוני פרסום. שבעה עשר סטודנטים הגיעו לאותו מפגש ראשון של מה שהפך בהמשך לתכנית מאוד מצליחה, שבה השתתפו מדי שנה מאות סטודנטים.

כתבתי אחר כך מכתב לרבי ובו פירטתי איך היה, וגם הבעתי את דעתי שלחב"ד עשויה להיות השפעה מכרעת על סטודנטים יהודיים בארצות הברית - כפי שאכן היה לה, כמובן!

זמן מה אחר כך, לקחתי חופשה של כמה ימים מלימודי בישיבה כדי לבקר כמה מחבריי באוניברסיטת פן-סטיוט. לפני נסיעתי, קרא לי הרבי למשרדו וביקש ממני שאשוחח עמם בנוגע לחג הפורים הקרב ובא.

אמרתי לרבי שאיני חש עם זה בנוח, שכן לא רציתי להציב את עצמי בעמדה של מי שמשמש דוגמה לאחרים. בתגובה, אמר לי הרבי בצורה מאוד ברורה, שאינה משתמעת לשתי פנים: "כל יהודי משמש דוגמה, בין הוא מעוניין בכך, ובין אם לא". לא נותרה לי ברירה, ועשיתי כפי שביקש הרבי. שוחחתי אתם על פורים, והתפלאתי עד כמה האנשים גילו עניין במה שהיה לי לומר. בכלל, הם די הוקסמו מכל החוויה שעברתי (אף שחבר אחד, מתמחה בפסיכולוגיה, רמז לכך שאני זקוק לעזרה מקצועית...). אולם, ראש המחלקה לפיזיקה, שהיה קתולי אדוק, בירך אותי ואמר, "שה' יברך אותך במעשיך".

בסך הכול ביליתי שנה אחת בישיבה. לקראת סוף אותה שנה, נכנסתי שוב ליחידות אצל הרבי, והוא הורה לי לשוב לאוניברסיטה ולסיים את התואר השלישי. אמרתי לרבי ששקלתי להמשיך עוד בישיבה כדי להשלים לימודי הסמכה לרבנות ולשמש כרב בקמפוס, אבל הרבי שלל את התכנית הזו. הוא אמר, "אתה תוכל להשיג יותר למען עם ישראל עם שלוש אותיות אחרי שמך. תהיה לך השפעה רבה יותר בתור ד"ר (Ph.D.), מאשר בתור רב".

הוא אפילו הציע להלוות לי סכום כסף על מנת שאוכל לשוב ולהשלים את לימודי הדוקטורט, והוא גם הזכיר שמות של כמה אוניברסיטאות שאוכל לעבור אליהן כך שאוכל לשמור על קשר עם הישיבה שבה למדתי - כמו אוניברסיטת קולומביה או אוניברסיטת ניו יורק (NYU); היה נראה שהרבי בקיא היטב בתכניות הלימוד שלהן. בסופו של דבר, הוצעה לי משרת הוראה חלקית באוניברסיטת פן-סטיוט, כך שלא היה לי צורך ללוות כספים, והשלמתו של את לימודי.

במשך כמה שנים המשכתי לנהל את התכנית "פגישות עם חב"ד", ומצאתי בכך סיפוק אישי רב, משום שממש יכולתי לראות כיצד משתנים חייהם של המשתתפים בעקבות החוויות הללו. הרבי עודד אותי מאוד בזה, ודרבן אותי לבחור תכנים רלוונטיים למפגשי סופי השבוע, שימשכו את הסטודנטים. הוא היה מאוד מרוצה כאשר ארגנו פעם תכנית בנושא מדע, והשתמשנו במושגים מתוך מכניקת הקוונטים כמשל להסברת רעיונות מתוך ספר התניא.

בפן-סטיוט לימדתי במשך תקופה פיזיקה לתלמידי תואר ראשון, ואני זוכר היטב את הפעם הראשונה שבה נכנסתי לכיתה עם הזקן והכיפה, וראיתי את החיוכים על פניהם של הסטודנטים היהודים. אחרי שקיבלתי את התואר, זכיתי לתשומת לב רבה בוועידות מדעיות, בגלל הלבוש והחזות הדתית שלי, שכן באותן שנים לא היו הרבה מדענים שומרי מצוות. אחד היתרונות הגדולים בכך היה שאנשים תמיד זכרו אותי, וזה הוביל לכמה התפתחויות חיוביות בקריירה שלי.

בסופו של דבר, כאשר נכנסתי לעסוק בתחום של אנרגיה סולרית, די הצלחתי בכך. פיתחתי מוניטין בינלאומי, והתפרסמתי בתחום, כפי שלדעתי הרבי חזה מראש כאשר כיוון אותי לסיים את לימודי הדוקטורט במקום לפנות ללימודי רבנות. הוא הבין את ההשפעה שיהיה לכך עלי אישית, וכן על האנשים הרבים שעמם באתי במגע. כפי שאמר לי הרבי, "כל יהודי משמש דוגמה, בין הוא מעוניין בכך, ובין אם לא".

ד"ר יעקב חנוכה (1936-2011) היה מומחה לאנרגיה סולרית, שרשם 57 פטנטים בתחום זה. הוא היה מייסדה של חברת 'אברג'ין מערכות סולריות בע"מ'. הוא רואיין בברוקלין, ניו יורק, בחודש אדר ב', תשס"ח (2008).

מוחם ומופץ באה"ק ע"י צעירי אמרת חב"ד / המרכז לעזרי שליחות טל' 03-373-1777

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויובד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< בכינוס הרבי דרבן את החסידים לנצל את ההתעוררות ואת התרוממות הרוח הכללית שאחזה ביהדות העולמית בעקבות נסי מלחמת ששת הימים, לצאת ולפעול לקירוב יהודים לתורה ומצוות, ובפרט לעודדם לקיום מצוות תפילין.¹ ט' בסיוון

1 שיחות קודש תשכ"ז, חלק ב, עמ' 190

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015